

عنوان مقاله:

مقاله علمی - پژوهشی: ارزیابی خطر و پهنه بندی ناپایداری صید میگو در صیدگاه های استان هرمزگان با استفاده از مدل سازی فازی

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 30، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرتضی صلاحی - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران.

احسان کامرانی - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران.

مسلم دلیری - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران.

محمد مومنی - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف ارزیابی خطر و پهنه بندی ناپایداری صید میگو به صورت یکپارچه در طول فصول صید میگو طی سال های ۹۷-۱۳۹۶ در صیدگاه های میگو در استان هرمزگان (از سیریک تا طول) انجام شد. معیارهای تاثیرگذار بر خطر ناپایداری صید میگو در منطقه با استفاده از استانداردهای بین المللی و طراحی مصاحبه های عمیق و نیمه ساختار یافته با کارشناسان، محققین و صیادان با تجربه و مطلع استخراج گردید و ضرایب تاثیر هر کدام، از طریق توزیع پرسشنامه های کمی تعیین شد. در نهایت یکپارچه سازی معیارها با استفاده از سیستم استنتاج فازی-عصبی صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که به طور متوسط میزان رضایت از شغل صیادی در بین کل صیادان منطقه به مقدار $(\pm 0.57/0.35/0.15)$ SD درصد بود. بیشینه معیار اکولوژی در نزدیکی صیدگاه کلاهی با ضریب تاثیر ۵۶٪ محاسبه شد. همچنین بیشینه معیارهای تهدیدهای امنیت شغلی صیادان، رضایت مندی از وضع مدیریت موجود و شرایط اجتماعی در صیدگاه بندرعباس با ضرایب ۰/۸، ۱۸٪ و ۰/۸ مشاهده شد. در صیدگاه دارسرخ نیز مقادیر دو معیار میزان صید و معیشت صیادان با ضرایب ۰/۹۲۲ و ۴۰۹٪ بیشینه بود. نواحی اسکله بندرعباس و شرق سیریک بیشترین خطر ناپایداری داشتند، در مقابل در نواحی مرکزی و نزدیکی دارسرخ، طول و کلاهی کمترین خطر ناپایداری مشاهده شد. شاخص های بوم شناختی نیز در نواحی مرکزی صیدگاه های استان بیشترین مقدار را داشتند که بیانگر شرایط مطلوب زیستگاهی بود. ناپایداری صیدگاه سیریک نیز ناشی از میزان صید بسیار کم و وضعیت معیشت صیادان بود. به نظر می رسد مدیریت صید غیرمجاز و حفظ و گسترش مناطق حفاظت شده دریایی در نزدیکی صیدگاه بندرعباس به بهبودی مطلوبیت صیدگاه بندرعباس بیانجامد. مدل یکپارچه فازی به دست آمده در تحقیق حاضر اولویت بندی مکانی و شناخت عوامل موثر را بر ناپایداری صید میگو در استان هرمزگان تسهیل می نماید.

کلمات کلیدی:

Shrimp fishery, Fuzzy logic, integrated management, Persian Gulf, مدیریت صید پایدار، میگو، منطق فازی، ارزیابی خطر، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1310426>

